

2) De i § 1 i Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 omhandlede Huse, for saa vidt de ikke er givne i Brug som Tjenestehuse.

Til § 2.

Ved Bestemmelserne i denne Paragraf aabnes der Ejeren Adgang til at forbeholde sig visse servitutmæssige Rettigheder over de Ejendomme, han er pligtig at sælge.

Til § 3.

Det foreslaas her, at den Godsejerne i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 2, jfr. Lov af 9. Marts 1872 § 5, tilkommende Ret til ved Salg af Fæstegods at indtage Bondejord til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord skal bortfalde fra den 1. Januar 1916 at regne, hvorimod den inden nævnte Tidspunkt ved saadant Salg samt ved Bevilling paa Grund af Hoveriets Afskaffelse erhvervede Ret til at indtage Bondejord til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord fremdeles skal kunne benyttes, hvoraf følger, at de Jorder, paa hvilke Godsejeren ønsker Retten bragt til Anvendelse, maa undtages fra Lovens Bestemmelser.

Til § 5.

Det paalægges her enhver Ejer af Ejendomme, paa hvilke Loven kommer til Anvendelse, inden $\frac{3}{4}$ Aar efter Lovens Ikrafttræden under en Dagbøde at indsende en Fortegnelse over de paagældende Ejendomme til Landbrugsministeriet, hvorefter Ministeriet snarest muligt skal foranstalte disse Ejendomme vurderede af den i § 13 omhandlede Afløsningskommission.

Til § 6.

I denne Paragraf gives der nærmere Regler om Vurderingen, i hvilken Henseende det bestemmes, at hver enkelt Ejendom skal vurderes for sig til dens Værdi i Handel og Vandel som Selvejendom. Det bestemmes derhos, at den Værdiforøgelse, som Brugeren i sin Besiddelsestid bevislig har tilført Ejendommen ved Bygnings- eller Grundforbedringer, skal fra drages ved Vurderingen, uden at de Indskrænkninger i Retten til at opnaa Godtgørelse for Forbedringer, der omhandles i Lov af 19. Februar 1861 § 5 og Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 § 2, skal komme til Anvendelse, naar det blot godtgøres, at Værdiforøgelsen ved Kommissionens Be-

sigtigelse af Ejendommen endnu er paa viselig til Stede. Omvendt foreskrives det, at den Forringelse af Ejendommen, for hvilken der ved Brugsforholdets Ophør vilde tilkomme Ejeren Erstatning, skal opgøres paa samme Maade, og at den herfor ansatte Værdi skal tillægges Vurderingssummen.

Af Hensyn til den i § 9 omhandlede Afgift til Statskassen foreskrives det endvidere, at der for Fæstebøndergaardens og de i § 1 nævnte fæstepligtige Selvejergaardens Vedkommende skal foretages en særskilt Ansættelse af henholdsvis Jordens og Bygningernes Værdi.

Til § 7.

I denne Paragraf gives der Regler om, hvorledes Købesummen skal beregnes, naar Brugeren efter Vurderingens Afholdelse forlanger sig Ejendommen overdraget til Selveje. Det bestemmes i saa Henseende, at Købesummen for bortfæstede Steder skal udfindes ved, at man kapitaliserer Pengeværdien af de aarlige Ydelser efter Fæstebrevet med 25. Hvis det nævnte Kapitaliseringsbeløb overstiger Vurderingssummen, skal Købesummen sættes lig Vurderingssummen. Hvis Kapitaliseringsbeløbet derimod er mindre end Vurderingssummen, udfindes Købesummen ved, at man til Kapitaliseringsbeløbet lægger det Beløb, som med Rente og Rentes Rente til 4 pCt. p. a. i Fæsterens Middellevetid, beregnet overensstemmende med de Lovforslaget vedføjede Tabeller, udgør Forskellen mellem Kapitaliseringsbeløbet og Vurderingssummen. Det paalægges altsaa i dette Tilfælde ikke Brugeren at udrede hele Vurderingssummen som Købesum, men Vurderingssummen reduceres med et Beløb, svarende til Kapitalværdien af Fæsteretten, beregnet efter Forholdets Gennemsnitsvarighed. Antager man f. Eks., at Vurderingssummen er 30,000 Kr., Kapitaliseringsbeløbet 20,000 Kr., og at Fæsteren er 40 Aar gammel, bliver Forskellen mellem de 2 Beløb, 10,000 Kr., at reducere til 3,070 Kr., og Købesummen sættes da til 23,070 Kr.

For bortforpagtede eller bortlejede Ejendommens Vedkommende skal Købesummen beregnes i Forhold til den tilbagestaaende Del af Leje- eller Forpagtningstiden, om fornødent efter Afløsningskommissionens Skøn over Brugsforholdets Varighed.